

Οσία Ευλογία, η ανδρεία μητέρα του οσίου Θεοδοσίου, του Κοινοβιάρχου (Χαράλαμπος Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας)

[/ Πεμπτουσία](#)

Οσία Ευλογία

Η μνήμη της τιμάται την 12ην Ιανουαρίου.

Δίπλα στο Χριστό μας στέκει πάντοτε άγρυπνη η Παναγία μας, η φιλόστοργη μητέρα Του. Στέκει με αγάπη δίπλα στο μονογενή της στην ουράνια Βασιλεία και μεσιτεύει για όλους μας, αφού και για εμάς είναι η ουράνια μητέρα μας. Στέκει για να ακούει τις δεήσεις μας και με τη μητρική της παρρησία να τις μεταφέρει στον πολυέλεο Υιό της. Ολόγυρά της στέκουν με ολοφώτεινα στεφάνια οι μορφές όλων εκείνων των αγίων μητέρων που αγάπησαν το Θεο μας και Υιό της και θέλησαν να Τον χαρίσουν κληρονομιά στα παιδιά τους. Ευλογημένες μητέρες, παράδειγμα και έμπνευση για κάθε μάνα που επιθυμεί κάτι όμορφο να χαρίσει στην οικογένειά της, στα βλαστάρια της. Η προσευχή τους μαζί με τις πρεσβείες της Παναγίας μας είναι η ουράνια ενίσχυση και ο φωτισμός για τις μητέρες όλων μας στο δύσκολο και ιερό έργο τους, αλλά και κατευθυντήρια γραμμή όλων μας, των παιδιών τους, προς την πίστη, την αρετή, την αγάπη και την αγιότητα.

Μεταξύ των αγίων αυτών μητέρων εξέχουσα θέση έχει η Οσία Ευλογία, η μητέρα του Αββά Θεοδοσίου, του Κοινοβιάρχου. Αυτή υπήρξε σύζυγος του σεμνού Προαιρεσίου και διέπρεψε στην αρετή, στην καθαρή πολιτεία και στην ασκητική της αγωγή. Ήταν ένα ευωδιαστό λουλούδι που φύτρωσε στη Μωγαρισσό της αγιοτόκου Καππαδοκίας, με τις υπόσκαπτες πόλεις, Ναούς και Μοναστήρια, της

χώρας των Μεγάλων Πατέρων και Οσίων της Εκκλησίας μας. Η ευωδία της ήταν «Χριστού ευωδία» (Β Κορ. β 15), που δεν περιοριζόταν μόνο στον εαυτό της, αλλά διαχεόταν σε όλο της το περιβάλλον και φυσικά και στον γιο της, τον μετέπειτα Όσιο Θεοδόσιο. Από την ευωδία αυτή των αρετών της ο μικρός Θεοδόσιος ευφραινόταν καθημερινά και η δυσωδία της ματαιότητας των γηίνων απομακρυνόταν από τη ζωή του, μέχρι που τον κέρδισε το άρωμα της μοναδικής πολιτείας, το άρωμα της ερήμου.

Όταν ο Άγιος Θεόδοσιος πόλισε την έρημο της Ιουδαίας και έγινε ο γενάρχης του κοινοβιακού ασκητικού συστήματος, η Ευλογία τον ακολούθησε. Θαύμαζε τα ασκητικά του κατορθώματα και προσπαθούσε, αν και γυναίκα, με όλες της τις δυνάμεις να τον μιμηθεί, δυνάμεις υπερφυσικές, τις οποίες της έδινε ο Κύριος, Αυτός που τα ελλείποντα αναπληροί και τα ασθενή θεραπεύει, γεμίζοντάς την με ανδρικό φρόνημα. Σε αυτήν ταιριάζουν τα λόγια του Παισιμιαστού: «Γυναίκα ανδρείαν τις ευρήσει; τιμιωτέρα δε εστι λίθων πολυτελών η τοιαύτη» (Παρ. λα 10). Η κλίμακα των αρετών ανοιγόταν εμπρός της και τα σκαλοπάτια της τα ανέβαινε σταθερά πατώντας στην ταπείνωση, την σκληραγωγία, τη νηστεία, την αδιάλειπτη προσευχή, τη σιωπή, τη νήψη, την αγρυπνία, τις γονυκλισίες, την υπακοή, το ακατάκριτο και την διάκριση των κινήσεων της. Θα μπορούσε να επαναλαμβάνει τα λόγια του Παύλου: «Ζω δε ουκέτι εγώ, ζη δε εν εμοί Χριστός» (Γαλ. β' 20).

Μεταφυτεύθηκε από την Καππαδοκία στην έρημο της Ιουδαίας η Οσία Ευλογία ως κρίνον και, αφού έζησε σε αυτήν ως άγγελος αξιώθηκε αγγελικής δόξης από τον αγαθόδωρο Κύριο, Αυτόν που γνωρίζει να δοξάζει στον ουρανό, αυτούς τους δόξασαν στη γη, καθώς ο ίδιος μας είπε: «τους δοξάζοντάς με δοξάσω» (Α Βασ. β 30).

Κοιμήθηκε ειρηνικά στην έρημο της Ιουδαίας και τάφηκε «τιμής ένεκεν» στο Σπήλαιο των Μάγων. Το σπήλαιο αυτό φιλοξένησε τους Τρεις Μάγους στην επιστροφή τους από την προσκύνηση του βρέφους Ιησού προς τις πατρίδες τους, μετά την οδηγίαν που έλαβαν από το Θεό στο όνειρό τους «μη ανακάμψαι προς Ηρώδη» (Ματθ. β 12), αλλά από άλλο δρόμο να επιστρέψουν στις πατρίδες τους. Το Σπήλαιο αυτό βρίσκεται στον άυλαιο χώρο του Μοναστηριού του Οσίου Θεοδοσίου, στα περίχωρα της Βηθλεέμ.

Στο Σπήλαιο αυτό προσκυνούμε ευλαβικά όλοι μας το χαριτόβρυτο τάφο της Οσίας Ευλογίας, ο οποίος μέσα στους αιώνες έχει αναδειχθεί πηγή αγιάσματος αστείρευτη και ποταμός ίάσεων όλων των ασθενούντων που εκδέχονται τις ικεσίες της προς τον Κυριό μας, τον ιατρό των και των σωμάτων όλων μας.